

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

DESIGN SITE SPECIFIC

**NÁVRH A REALIZACE DO STUDENTEM
ZVOLENÉHO PROSTORU**

BcA. Tereza Suttnerová

Plzeň 2018

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Sochařství

Specializace Keramika

Diplomová práce

DESIGN SITE SPECIFIC

**NÁVRH A REALIZACE DO STUDENTEM
ZVOLENÉHO PROSTORU**

BcA. Tereza Suttnerová

Vedoucí práce: Doc. Gabriel Vach

Katedra výtvarného umění

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeská univerzita v Plzni

Plzeň 2018

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, 30. dubna 2018

.....

Tereza Suttnerová

PODĚKOVÁNÍ

Mé poděkování patří především vedoucímu diplomové práce doc. MgA. Gabrielu Vachovi za vedení a řadu přínosných podnětů v průběhu celého studia. Za pochopení, přístup ke studentům jako k jednotlivým osobnostem a za určitou poskytnutou volnost v mé tvorbě. MgA. Markétě Kalivodové za její neustálou asistenci. Dále patří mé poděkování spolužákovi BcA. Jiřímu Žežulovi. Naše vzájemná podpora i kritika nám byla zrcadlem a hnacím motorem. Cituji: „Dělej to, co cítíš a co máš ráda, dělej to pro sebe, ale už makej“.

Na závěr děkuji celé své rodině za zázemí a podporu po všech stránkách.

OBSAH

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	2
2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY, CÍL PRÁCE.....	5
2.1. TÉMA DESIGN SITE SPECIFIC A DŮVOD JEHO VOLBY	5
2.2. CÍL PRÁCE.....	6
3. PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY	7
3.1. PROCES PŘÍPRAVY.....	7
3.2. PROCES TVORBY	8
4. POPIS DÍLA, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	10
4.1. POPIS DÍLA.....	10
4.2. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	12
4.2.1. PORCELÁN	12
4.2.2. PŘEŽAHOVÝ VÝPAL	12
4.2.3. OSTRÝ VÝPAL	12
4.2.4. PÁLICÍ POMŮCKY	12
4.3. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	13
5. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	14
6. RESUMÉ	15
7. SEZNAM PŘÍLOH	17

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Po dokončení bakalářského studia v oboru designu kovu a šperku jsem se rozhodla pro změnu specializace a získání nových zkušeností. Byla jsem přijata do ateliéru keramiky, pod vedením doc. MgA. Gabriela Vacha, což bylo krokem do neznáma a tudíž výzvou. Práce s porcelánem představovala možnost učit se novému řemeslu, ačkoliv mé výstupy doposud směřovaly spíše k volnému umění, nežli k designu produktů. Nejen práce s novým materiálem však byla novinkou. Byla jím i nutnost rozvrhu práce a plánování předem vzhledem k dlouhým procesům schnutí a termínově daným výpalům, což představuje v uměleckých oborech neobvyklé požadavky na systematickosti a řád. A v neposlední řadě učí trpělivosti.

Prvním zadáním v ateliéru keramiky bylo vytvoření jídelního servisu pro skupinu českých kuchařů, kteří se účastnili kulinářské olympiády ve Švédsku. Zadané téma znělo pro nás i kuchaře, kteří podle něj ladili své menu, „Karel IV.“

To pro mě bylo v začátku práce s porcelánem tématem naprosto ideálním. Byla jsem nucena vytvořit produkt, tedy učit se řemeslu. Takzvané sádrové formy na jádro, přesnost tvaru a glazury byly skvělým začátkem v novém oboru. Ve své práci jsem se inspirovala gotickou symbolikou a rozetami. Výsledkem byly talíře a fingerfoodové sety minimalistických tvarů a jasné kompozice stolu.¹

V následujícím semestru prvního ročníku přišel nový vstup v podobě práce pod externím vedením MgA. Evy Pelechové.

---

¹ Příloha 1. fotodokumentace „Karel IV.“.

Konfrontace s dalšími názory a myšlenkami byla velice přínosná. Zpětně mohu říci, že v kontrastu poměrně svazujícího předešlého tématu představoval tento semestr určité uvolnění a výsledky studentů směřovaly spíše k volnému umění. I já jsem této možnosti využila a vytvořila podsvícené tenkostřepé objekty, které byly inspirovány mapami mých oblíbených lovišť v norských fjordech. Díky této práci jsem si zamilovala transparentnost a křehkost porcelánu v biskvitu². Odléváním technikou krouživého pohybu a postupným odebíráním a schnutím materiálu, vznikal na povrchu nenásilný reliéf hloubnic.³ Výsledné dílo se stalo jedním z podnětů k mé diplomové práci⁴.

Nový přístup k porcelánu jako k médiu tvorby volného umění mě fascinoval, a tudíž jsem v podobném duchu pokračovala i nadále: V rámci dalšího zadání „Labyrint světa a ráj srdce“ jsem se zabývala principem rovnováhy a jeho využitím v uměleckém díle. Přístup k tomuto dílu lze nazvat sochařským. Jednotlivé opět tenkostřepé objekty jsem vyhotovila z plastického porcelánu, který zachytil dotyk v podobě otisků mých prstů. Jednalo se o prostorné ploché útvary s určitou křehkostí, kterou jsem postavila do kontrastu s olovem. Porcelánové objekty byly zavěšeny a pomocí olověných kapek vyrovnávány. Instalace nebyla dokončena podle představ, a tak se těším, až se k této práci navrátím.⁵

Posledním tématem před diplomovou prací na konci druhého ročníků magisterského studia bylo „Do divočiny“. I toto téma poskytovalo výraznou uměleckou volnost, nicméně mé zpracování bylo založeno

---

² Biskvit: neglazovaný porcelánový střep.

³ Hloubnice: hloubková vrstevnice; izobata: čára bodů zobrazující množinu stejných hloubek.

⁴ Příloha 2. fotodokumentace „Střípky map“.

⁵ Příloha 3. fotodokumentace „Labyrint světa a ráj srdce“.

na řemeslné práci s hrnčířským kruhem, čímž jsem si tuto základní keramickou techniku více osvojila. Výsledkem byla pítka ze světlé točířské hlíny vylévaná francouzským porcelánem. Tato pítka jsem umisťovala k mým oblíbeným studánkám v Brdských lesích, na Křivoklátsku a v Norsku. Příjemná zpětná vazba od návštěvníků studánek se stala dalším odrazovým můstkem k mé závěrečné práci.⁶

---

⁶ Příloha 4. fotodokumentace „Do divočiny – pítka“

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY, CÍL PRÁCE

2.1. TÉMA DESIGN SITE SPECIFIC A DŮVOD JEHO VOLBY

Po prostudování navržených témat diplomových prací bylo toto zadání jednoznačnou volbou. Dokonce jsem pošetile nabývala dojmu, že je zde právě pro mě, přestože jsem z počátku nevěděla, jak jej uchopit, a neměla konkrétní vizuální představu. Avšak byla jsem si jistá, jak má dílo působit a co by mělo v divákových očích vyvolávat: klid a sílu přítomného okamžiku.

Luxus volnosti tvorby spolu s obtížností výběru vhodného prostoru, tak aby vznikla zamýšlená harmonie, představovaly výzvu. Proto následovaly měsíce teoretických úvah, studia postmoderní filozofie potřeby a spotřeby a jejich možných grafických a schématických vyjádření a bohužel i určitého zacyklení. Tato krize se však stala podnětem k novému pojetí práce, v němž jak tvorba, tak i její výsledek by měly být zdrojem klidu a potěšení autora i diváka. Představovala také počátek více filozofického období v mém životě, které se ubíralo směrem návratu k přírodě, základním potřebám, přítomnosti a již zmíněného klidu.

V neposlední řadě jsem ve své závěrečné práci chtěla zúročit získané zkušenosti z předešlých let a posunout některé své myšlenky a tvorbu, kterou jsem nastínila v první kapitole, dál.

2.2. CÍL PRÁCE

Cílem práce ve vizuální podobě bylo vytvoření série pítek ke studánkám vhodných k uchopení do dlaní, dále vytvoření jednotlivých segmentů obdobného designu ale větší velikosti, jejichž vhodné umístění v krajině a zčásti i ve vodním prostředí nabídne další audiovizuální vjemy a doplní funkční pítko o land artový rozměr díla. V tomto kontextu bylo významným cílem díla a nemalou překážkou nalezení vhodného prostoru.

Ač jsou popsané porcelánové objekty uměle vytvořené, nemají svým vzhledem přírodu nikterak narušovat, naopak s ní mají souznět. Zmíněných audiovizuálních vjemů bude dosaženo využitím zvuku rezonování tenkých střepek umístěných ve vodě. Toho lze docílit rozpohybováním porcelánových předmětů a jejich vzájemnými dotyky. Bylo otázkou, jakého systému k dosažení kinetického efektu využít. Zpočátku se nabízelo výsledku docílit pomocí kovových konstrukcí. Avšak tato cesta se zdála být vůči přírodě násilná a cíl práce, dosažení harmonie uměle vytvořených předmětů a přirozeného světa, narušující. V závěru byla zvolena varianta co nejmenšího zásahu a využití možností, které okolí drobných vodních zdrojů samo nabízí: ruční úpravu kamene.

3. PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY

3.1. PROCES PŘÍPRAVY

V průběhu příprav jsem čerpala inspiraci z filozofických knih a vypracovávala rešerše z nejrůznějších odvětví. Zpětně si uvědomuji, že dřívější dotyk s materiálem by mi byl přínosnější. Avšak nabytých informací nelituji a věřím, že se v mé výsledné práci odráží.

Ráda bych zde zmínila knihu od Erazima Koháka „Oheň a hvězdy“, která mi byla doporučena vedoucím ateliéru a která dílo z písemných pramenů nejvýrazněji ovlivnila. Kniha pojednává o filozofickém zamýšlení nad morálním smyslem přírody a poukazuje na absurditu umělého světa, kdy smysl života hledáme ve výsledcích našeho umu a který však můžeme nalézt jen ve světě přirozeném, v přírodě.⁷

Začátkem nového roku jsem k nabytým informacím a jasné představě o cíli díla jako instalace upomínající na nutnost souznění s přírodou připojila i vizuální podobu.

I v průběhu práce na jednotlivých objektech se dílo vyvíjelo a docházelo k technickým změnám. S každým krokem, zkouškou a konzultací přicházely drobné úpravy. To ve mně vyvolávalo určité obavy. Na stranu druhou představovaly změny z mého pohledu vždy krok k lepšímu výsledku a nový impuls.

---

⁷ KOHÁK, Erazim. *Oheň a hvězdy: filozofická zamýšlení nad morálním smyslem přírody*. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON), 2016. ISBN 978-80-7419-236-4.

Příprava zahrnovala v neposlední řadě také vhodný výběr místa, tedy navštívení jednotlivých studánek, fotodokumentaci a vyhodnocení nejlepších podmínek pro instalaci.

3.2. PROCES TVORBY

Celý proces zahrnoval několik kroků počínaje zmíněným vypracováním rešerší daného tématu přes kresebné návrhy píttek a jednotlivých porcelánových segmentů pro účely následných konzultací, které probíhaly jak s vedoucím ateliéru, tak s externisty při tzv. kontrolách rozpracovanosti. Následovalo vytvoření modelů ze sochařské hlíny pro zkoušku a nalezení co nejpříjemnějšího přirozeného tvaru, který by velikostně nejlépe zapadal do dlaní.

Po konečném výběru a schválení započala tvorba modelů a následně i sádrové formy. Kónické tvary byly vytáčeny na sádrařském kruhu, ostatní zpracovány ze sochařské hlíny. Vzhledem k netradičnímu stylu odlévání hmoty se nejednalo o formy klasického typu, ale o otevřená sádrová lůžka. Po celou dobu odlévání jsem formou neustále pohybovala krouživými pohyby. Proto jejich tvar, především u rozměrnějších, byl upraven pro snadnější manipulaci. Jejich zvláštností je jejich variabilita k nalévání různých velikostí výsledných objektů.

V průběhu odlévání byl postupně vyvinut správný poměr ředění porcelánu. Proces obnášel několik zkoušek. Po získání potřebné hustoty se podařil vyhovující výsledek reliéfu. Licí břečka odcházela odtokovým otvorem ve spodní části formy. Odtoková část byla doplněna plastovou trubičkou, která zamezila ucpání průtoku.

Reliéf jsem vytvářela nejen krouživým pohybem, ale i nakláněním formy. Jelikož se na okrajích břechy srážela voda a na povrchu vznikala škrálop, kresebnost linie reliéfu nebyla přesná. Proto bylo nutné v průběhu lití, především u větších segmentů, porcelán opakovaně celý vypustit, rozmíchat a nalít do předešlé úrovně.

V konečné fázi následoval proces schnutí, retušování a výpalů. U malých rozměrů bylo možné výrobek vložit rovnou do ostrého výpalu, větší segmenty předem vyžadovaly prvotní přežahový výpal.

Nutností byly i pálicí pomůcky, což jsou kopie tvarů produktů, avšak ve větším měřítku. K separaci těchto pomůcek jsem používala lupek.⁸

Jak jsem již zmínila v předešlé kapitole, chtěla jsem docílit zvukových projevů na základě kinetických efektů. Nabízela se cesta využití energie vodního toku, který je směřován i mnou upravenými kameny. První zkušenost s opracováním kamene byla fyzicky náročná, avšak počáteční obavy vystřídalo nadšení z práce s novým materiálem. Nerost jsem opracovávala pomocí úhlové brusky s diamantovým kotoučem a kamenosochařských dlát.

---

⁸ „Lupek – deskovitě se rozpadající odrůda jílovce, obvykle s vysokým obsahem kaolinu“. HANYKÝŘ, Vladimír. *Keramika*. Plzeň: Plzeňský kraj, c2011. ISBN 978-80-86821-63-4.

4. POPIS DÍLA, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

4.1. POPIS DÍLA

Dílo lze rozdělit na tři vzájemně propojené části. První částí je produkt, tedy pítka různých tvarů, avšak stejného designu. Druhou část tvoří několik rozměrnějších porcelánových segmentů, které lze nazvat objekty. Oba výstupy jsou tvořeny ve stejné vizuální linii. Poslední prvek mé práce je spíše sochařský, zahrnuje opracované kameny.

Důležitou součástí díla je také místo, ve kterém bude tvorba instalována. Jedná se o tzv. Tři prameny na Křivoklátsku.

Dle mého chápání díla, který popisuji ve druhém kapitole, je pro výsledné působení díla na diváka zásadní i způsob jeho tvorby. Proto bych ráda zmínila proces odlévání porcelánových pitek a objektů, které je založeno na klidném pomalém krouživém pochybu. Tento okamžik tvorby se stává určitým druhem meditace, a i proto se staly základem díla, jehož smyslem je nalézt a upomenout na harmonii s přírodou.

Design pitek i objektů je z vnitřní strany obohacen o jemný reliéf, proto výsledný střep porcelánových objektů ponechávám v biskvitu. Reliéf vzniká díky postupnému odebírání a schnutí materiálu. Má evokovat kruhy na vodě, vrstevnice, léta stromů a mnoho dalších linií, se kterými se v krajině setkáváme. Kraje segmentů jsou z poměrně tenkého střepu. Sluneční svit i jeho odrazy ve vodě rozehrávají zajímavé světelné efekty díky transparentnosti materiálu.

Pítka jsou kónická či tvarově podobná prostoru ve spojených dlaních. U mnoha z nich jsem záměrně nechala malý otvor na dně. Má to hned několik opodstatnění. Především neuzavírám kontakt dlaně s vodou. Přeci jen, pít z rukou je dnes již skoro nevyužívaný, ale přes to přirozený a příjemný pocit. Alespoň pro mne. Dalším důvodem je možnost pití bez dotyku úst. A v neposlední řadě je výhodou, že přebytečná voda odteče a v nádobách se tolik neusazují nečistoty.

Objekty jsou podobná pítkům, jen rozměrnějších tvarů. Jejich účelem je však vytvoření kompozice zapadající do krajiny v blízkém okolí studánky. Představují land artový prvek díla.

Podstatným rozměrem instalace je i zvuk. Plovoucí porcelánové objekty díky vzájemným dotykům a narážení do kamene rezonují. Krása zvuku byla i pro mě překvapující, natož pro nezasvěcené návštěvníky místa.

Upravené kameny, zapadající do vybraného prostředí, jsou lůžkem pro porcelán. Díky jejich opracování, vytesaným prohlubním, využívám energii vodního toku. Získávám tak požadovaného pohybu segmentů a následného zvuku.

Nevšední podoba kamene je dána slepením valounů různých hornin, v tomto případě převážně křemene.

4.2. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

4.2.1.PORCELÁN

K výrobě segmentů a pítek jsem zvolila tvrdý porcelán. Tvrdý porcelán je licí břečka tvořená směsí přibližně 50% kaolinu, 25% živce a 25% křemene. Je dovezen již po ztekucení z firmy Imerys ze Staré Role, tím je zaručena vhodná viskozita hmoty.

Jak jsem již zmínila v předešlé kapitole, bylo nutné hmotu zředit. Břečku jsem ředila vodou v poměru jedna ku deseti.

4.2.2.PŘEŽAHOVÝ VÝPAL

Segmenty větších rozměrů prošly nejprve prvním takzvaným přežahovým výpalem na 920 °C. Do 400 °C odchází chemicky vázaná voda a vyhořívají veškeré organické látky. V závěru mezi 700 °C až 900 °C dochází k přeměně křemene. Výrobky tak získají potřebnou pevnost.

4.2.3.OSTRÝ VÝPAL

Přežahnuté objekty a suchá menší pítky jsem následně vkládala do ostrého výpalu v ateliérové redukční plynové peci na teplotu 1350 °C - 1370 °C, při které porcelán sline. Redukční výpal zajišťuje čistotu střepe.

4.2.4.PÁLICÍ POMŮCKY

Některé z produktů si žádají k ostrému výpalu podporu v podobě pálicích pomůcek pro udržení tvaru. Tyto pomůcky mají stejný tvar, ale větší měřítko. K separaci jsem využívala lupek.

4.3. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Výstup v krajině instalací mého díla je kombinací porcelánových produktů, objektů i sochařského ztvárnění za pomoci opracovaných kamenů.

Za přínosné považuji především neobvyklý přístup k porcelánu jako materiálu land artové instalace. Porcelánová hmota se přitom skládá z přírodních materiálů, tedy kaolinu, živce a křemene. Po slinutí díky ostrému výpalu se tento materiál transformuje v ušlechtilý a trvající. V podobě objektů je pak nenásilně vrácen do přírody. To vytváří uměleckou symboliku souznění světa umělých produktů a přírody, které jsou v některých postmoderních filozofických směrech chápány jako protikladné a konfliktní.

Praktickým přínosem je pozdvižení a obohacení prostoru studánky pro návštěvníky. Studánka je pradávným místem oddechu a klidu a přirozeně zde vzniká prostor k pozorování okolí. Klidné pohyby a zvuky mé práce mají tento okamžik podpořit a zároveň zvýšit funkční využití studánky jako zdroje pitné vody.

Popsané spojení umění jako určitého nemateriálního přínosu a porcelánového designu produktu sloužícího materiálním potřebám lidí je v mých očích dalším významným přínosem jak obecně, tak pro vytyčený cíl práce: uchopení harmonie a souznění v nejširším slova smyslu.

5. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

1. CHLÁDEK, J. *Klasika porcelánu Čína a Evropa*. 1. vyd. Karlovy Vary: Mirror, 2007. ISBN 978-80-239-9872-6.
2. HANYKÝŘ, Vladimír. *Keramika*. Plzeň: Plzeňský kraj, c2011. ISBN 978-80-86821-63-4.
3. HERAINOVÁ, M. *Sušení a výpal*. 1. vyd. Praha: Silikátový svaz, 2003. ISBN 80-903113-7-7.
4. KOHÁK, Erazim. *Oheň a hvězdy: filosofická zamýšlení nad morálním smyslem přírody*. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON), 2016. ISBN 978-80-7419-236-4.
5. KOLESÁR, Z. *Kapitoly z dějin designu*. 1. vyd. Přel. K. Málková. Praha: Vysoká škola uměleckoprůmyslová, 2004. ISBN 80-86863-03-4.
6. RILEY, N. *Dějiny užitého umění: vývoj užitého umění a stylistických prvků od renesance do postmoderní doby*. 1. vyd. Přel. M. Nejedlá, J. Novotná, P. Stříbrný. Praha: Slovart, 2004. ISBN 80-7209-549-8.

6. RESUMÉ

My work could be divided into three interconnected parts. First part is the product – porcelain drinking vessels of different shapes but same design. Several larger porcelain segments represent the second part. Segments can be called individual objects. Both outputs are created in the same visual line. The last part of my work is rather sculptural, it contains treated stones.

Another important part of the work is the place in which I decided to install my work: “Tři prameny” (Three springs) in Křivoklát region.

In the first part of the work, the process of casting of the porcelain vessels and objects is described. It is an essential part and important point of the work. The casting is based on calm and slow circular motion. This part of the artistic creation becomes a kind of meditation.

As a result, the shard which is left in the mold has on the inner site a relief which is created due to gradual removal and drying of the material. The relief evokes the circles on the water, contour lines, tree rings and many more lines which can be found in the landscape. The edges of the drinking vessels are formed by relatively thin shard. Sunshine and its reflections in the water create interesting light effects thanks to the transparency of the material.

The vessels are either of conical shape, or similar to space in connected hands. In some cases, I intentionally left a small opening at the bottom from several reasons: Primarily, it keeps contact between the hand and the water. After all, drinking from palms of hands is now a little-used way, yet it is natural and pleasant. At least for me. Another reason is that it is possible to drink without touching

the vessel by lips. Last but not least reason is, that excess water flows out and not so much impurities settle in the vessel.

The objects are of similar shapes that the vessels, but larger. Their purpose is to create a composition which fits in the landscape in close proximity of the water spring. Therefore, we can talk about a land-art concept.

Important factor of the overall installation is sound. Floating porcelain products and objects resonate when they touch a rock or each other. This added value and the beauty of the sound was a novelty also for me, let alone the random visitors of the place.

Treated stones fitting into selected environment are a bed for the porcelain. Thanks to their treatment – carved depressions – the energies of the water streams are used. Therefore, I get the desired movement of the segments and subsequent sound.

7. SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1

Fotodokumentace „Karel IV.“

Příloha 2

Fotodokumentace „Střípky map“

Příloha 3

Fotodokumentace „Labyrint světa a ráj srdce“

Příloha 4

Fotodokumentace „Do divočiny“

Příloha 5

Fotodokumentace odlévání

Příloha 6

Fotodokumentace obrábění kamene

Příloha 7

Fotodokumentace „Design site specific“

Příloha 1

Fotodokumentace „Karel IV.“ – foto: Sára Milesson Vaníčková

Příloha 2

Fotodokumentace „Střípky map“ – foto: Sára Milesson Vaníčková

Příloha 3

Fotodokumentace „Labyrint světa a ráj srdce“ – foto: Sára Milesson

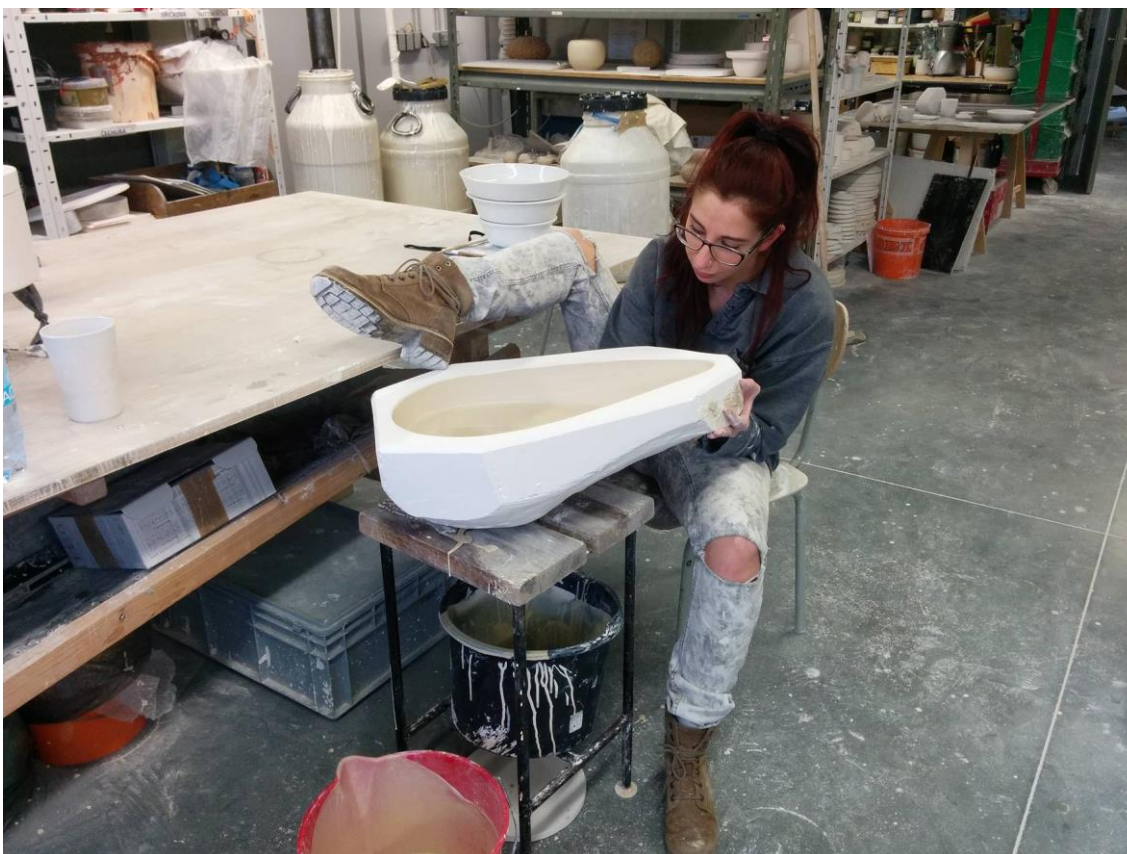
Příloha 4

Fotodokumentace „Do divočiny“ – foto: Monika Suttnerová

Příloha 5

Příloha 6

Příloha 7

Foto: vlastní

Foto: vlastní

Foto: Lenka Záhorková

Foto: Lenka Záhorková

Foto: Lenka Záhorková

Foto: Lenka Záhorková

Foto: Lenka Záhorková

Foto: Lenka Záhorková

Foto: Lenka Záhorková

Foto: Lenka Záhorková

Foto: Lenka Záhorková

Foto: Lenka Záhorková

Foto: Lenka Záhorková

Foto: vlastní

Foto: vlastní

Foto: vlastní

Foto: Ondřej Dostal